

ŽELJKO KARAULA, dipl. ing. građ. (1941. – 2006.)

Sve prijatelje i poznanike te mnogobrojne suradnike duboko je i bolno potresla vijest de je 4. svibnja 2006., na putu na posao, iznenada preminuo Željko Karaula, dipl. ing. građ., direktor *Hrvatskih voda* za vodno područje sliva Save. Otišao je tiho i skromno, baš onako kako je i živio. No iza njega je ostalo mnogo toga po čemu će ga ponajprije pamtili ljudi kojima je svojim upornim i samoprijegornim radom doveo vodu u domove ili ih pak oslobodio poplava.

Željko Karaula se rodio je 1941. u Kapeli kod Bjelovara, gdje mu je otac službovao kao učitelj. Gimnaziju je pohađao u Bjelovaru, a potom je upisao Građevinski fakultet u Zagrebu i diplomirao na hidrotehničkom smjeru. Kao stipendist tadašnje vodne zajednice *Česma-Glogovnica* zaposlio se kao pripravnik u projektnom odjelu. Nakon položenoga stručnog ispita postao je odgovorni projektant. Od važnijih projekata koje je tada vodio valja istaknuti niz projekata regulacije vodotoka u slivu rijeke Česme, projekte detaljne odvodnje u sklopu komasacije poljoprivrednog zemljišta općine Bjelovar i još nekoliko složenijih hidrotehničkih građevina. Bio je i odgovorni projektant za nekoliko kompleksnih projekata ribnjačarstva na više stotina hektara u dolini rijeke Česme i rijeke Ilove, a projektirao je i kanalizacijske kolektore u Bjelovaru te mostove na rijekama Česmi i Ilovi.

Nakon projektantskog posla bio je tehnički direktor, a potom i direktor iste vodoprivredne tvrtke, tada već pod sadašnjim nazivom – *Hidroregulacija Bjelovar*. To je radio do 1991., s jednim duljim prekidom kada je radio u Gospodarskoj komori i općini Bjelovar. *Hidroregulacija* je u to vrijeme bila opremljena suvremenom mehanizacijom za hidrogradnju i niskogradnju, a izvodila je opsežne radove na gradnji sustava obrane od poplava rijeke Save

(odteretni kanal Lonja-Strug i kanal Zelina-Lonja-Glogovnica-Česma i sl.), melioraciji Črnc polja i zemljišta za potrebe prehrambene industrije *Podravka* i slavonskih PIK-ova te poboljšavanju sustava obrane od poplave na tom slivu.

Od osnutka *Hrvatske vodoprivrede* (poslije *Hrvatskih voda*), dakle u razdoblju od 1991. do 2001., bio je voditelj Sektora za pripremu i inženjering. Tada je organizirao ugovaranje, kontrolu i stručni nadzor održavanja i izgradnje sustava zaštite od štetnog djelovanja voda na državnim i lokalnim vodama u Hrvatskoj. Osim toga, tijekom Domovinskoga rata neposredno je prema planu *Hrvatskih voda* organizirao hitnu izgradnju ili sanaciju brojnih objekata za vodoopskrbu gradova koji su u ratnim uvjetima 1991.-1995. ostali bez dovoljno vode za opskrbu. Nakon toga je u suradnji s Ministarstvom obnove i razvitka sudjelovao u gradnji vodoopskrbnih građevina na pojedinim jadranskim otocima i na područjima od posebne državne skrbi radi omogućavanja povratka prognanika, posebice u zadarskome i šibenskom zaleđu. Iz tog vrlo teškog razdoblja osobito valja istaknuti njegov izniman udjel, uz veliko zalaganje tadaš

njega vodstva *Hrvatskih voda* te isporučitelja opreme i ponajvećih hrvatskih građevinskih tvrtki, u tehnički i fizički složenom projektu rješavanja vodoopskrbe grada Zadra u vrijeme okupacije crpilišta na rijeci Zrmanji. To je učinjeno gradnjom vodoopskrbnog sustava Golubinka 1993. i spojnoga vodoopskrbnog sustava Šibenik – Zadar 1994./1995., koji je pod nadzorom kriznog stožera Vlade Republike Hrvatske trebalo izgraditi u vrlo kratkom roku od samo osam mjeseci. Radilo se danonoćno, često i pod granatama, ali zadaća je bila obavljena i tim dijelovima Hrvatske nije nedostajalo vode za piće. Uz tadašnje vodstvo *Hrvatskih voda* i izvoditelje radova posebno je zapažen i bio neprijeporan golem trud i angažman inženjera Željka Karaule. Bio je poznat po tome što se nikada niještedio, a radio je neprekidno dok god je to neki posao zahtijevao. Uostalom to se i odrazilo na njegovu zdravlju. U posljednje je vrijeme osobito zapažen njegov angažman u obrani od poplava jer je bio među rukovoditeljima obrane na državnoj razini u sudjelovao u koordiniranju svih poslova obrane, posebno u savskom slivu.

Osnutkom Hrvatske komore arhitekata i inženjera u graditeljstvu u prvom je mandatu bio član Odbora Razreda građevinara. Nakon 2001. i privremenog odlaska iz *Hrvatskih voda*, otvorio je vlastito poduzeće za konzalting, a tijekom 2002. i dijelom 2003. godine radio je na mjestu pročelnika za gospodarstvo u Poglavarstvu grada Bjelovara. Za svoj je rad dobio brojna priznanja, između ostalih i godišnju nagradu *Hrvatskih voda*.

Za postignute rezultate i zasluge u razvoju vodnoga gospodarstva predsjednik Republike Hrvatske odlikovao ga je Redom Danice hrvatske s likom Blaža Lorkovića.

B.N.

